RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 55.930/3
van 30 april 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van artikel 54 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, wat betreft de woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf’

Op 1 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van artikel 54 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, wat betreft de woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 22 april 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Lieven DENYS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 april 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe de mogelijkheid te bieden om, onder bepaalde voorwaarden, verschillende vestigingen van woonzorgcentra en centra voor kortverblijf die door dezelfde initiatiefnemer worden geëxploiteerd, te laten erkennen als één enkel woonzorgcentrum of als één enkel centrum voor kortverblijf. Daartoe worden een aantal specifieke erkenningsnormen bepaald op het vlak van directiepersoneel, onderhoudspersoneel en kwaliteitscoördinatie, alsook het maximale aantal vestigingen die samen als één woonzorgcentrum kunnen worden erkend (artikel 2). Een unieke erkenning als woonzorgcentrum heeft automatisch de unieke erkenning van de erin opgenomen vestigingen die als centrum voor kortverblijf worden geëxploiteerd tot gevolg (artikel 3). Voorts worden de gevolgen voor de verschillende toepasselijke regelingen bepaald (artikelen 4, 5 en 6). Wanneer de verschillende vestigingen van een dergelijk woonzorgcentrum ook worden erkend als rust- en verzorgingstehuis (hierna: RVT), kan ook één RVT-erkenning worden aangevraagd (artikelen 7, 8 en 9).

3. Voor het ontworpen besluit kan rechtsgrond worden gevonden in de in de eerste twee leden van de aanhef vermelde bepalingen, alsook in de artikelen 69, 72, 73, eerste en derde lid, en 77 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, en in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 76 van het Woonzorgdecreet.[1]

BEVOEGDHEID

4. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen betreffende RVT-erkenningen (artikelen 7 tot 9). Als zodanig worden de bijzondere erkenningsnormen voor RVT’s niet gewijzigd. Wel wordt bepaald dat elke vestigingsplaats aan die normen moet beantwoorden en dat de erkenning voor elke vestigingsplaats afzonderlijk kan worden ingetrokken, en worden een aantal bijzondere regels ingevoerd.

Voor zover bepaald wordt dat elke vestigingsplaats aan de erkenningsnormen dient te beantwoorden, zou dit kunnen worden beschouwd als een nieuwe erkenningsvoorwaarde. Die erkenningsvoorwaarde kan evenwel worden ingepast in de thans geldende bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen (artikel 5, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), meer

[1] Wat betreft artikel 4, § 2, van het ontwerp voor zover het betrekking heeft op het verval van de erkenning.

bepaald in de bevoegdheid om aanvullende erkenningsnormen vast te stellen ten aanzien van verzorgingsinstellingen.

Er kan dienaangaande worden verwezen naar arrest 83/98 van het Grondwettelijk Hof, waarin wordt geoordeeld dat artikel 5, § 1, I, 1°, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 eraan niet in de weg staat dat de gemeenschappen aan de door de federale overheid (binnen de grenzen van die bepaling) vastgestelde erkenningsnormen eigen normen toevoegen, maar ze, enerzijds, niet mogen afwijken van de federale erkenningsnormen, en, anderzijds, geen normen mogen uitvaardigen die een weerslag hebben op de financiering van de exploitatie, op de ziekte- en invaliditeitsverzekering, en op de basisregels betreffende de programmatie en betreffende de financiering van de infrastructuur.[2]

De betrokken bepalingen zijn aanvullend van aard en hebben als zodanig ook geen weerslag op de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheidsdomeinen inzake gezondheidzorg. Aldus moet de Vlaamse Gemeenschap, die vermag een eigen beleid te voeren inzake de kwaliteit van de gezondheidszorg, geacht worden bevoegd te zijn om de genoemde normen in te voeren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

5. Aangezien het ontwerp er niet enkel toe strekt artikel 54 van het Woonzorgdecreet uit te voeren, is het raadzaam het opschrift zo te wijzigen dat het beter aansluit bij de werkelijke draagwijdte ervan.

Aanhef

6. Aan de aanhef dient een nieuw eerste lid te worden ingevoegd, waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

7. Het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) dient te worden aangevuld met een verwijzing naar de artikelen 69, 72, 73, eerste en derde lid, 76 en 77 van het Woonzorgdecreet, met vermelding van alle nog van kracht zijnde wijzigingen.

Artikel 4

8. In de tweede zin van artikel 4, § 2, tweede lid, van het ontwerp dient ook gewag te worden gemaakt van het verval van de erkenning die wordt geregeld in de artikelen 2 en 3 van het ontwerp.

---

[2] GwH 15 juli 1998, nr. 83/98, B.5.9.

Artikel 10

9. Luidens artikel 10 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op 1 mei 2014. Volgens de gemachtigde zal deze datum evenwel worden verschoven naar 1 juni 2014, zodat niet hoeft te worden onderzocht of een eventuele retroactiviteit toelaatbaar zou zijn.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jo BAERT